

Tiistai 14. marraskuuta 2017

P8_TA(2017)0428

Vähittäisrahoituspalveluja koskeva toimintasuunnitelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. marraskuuta 2017 vähittäisrahoituspalveluja koskevasta toimintasuunnitelmasta (2017/2066(INI))

(2018/C 356/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2007 annetun komission vihreän kirjan ”Vähittäisrahoituspalvelut yhtenäismarkkinoilla” (COM(2007)0226),
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY⁽¹⁾ kumoamisesta (kulutusluottodirektiivi),
- ottaa huomioon moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY⁽²⁾ (liikennevakuutusdirektiivi),
- ottaa huomioon rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16. syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009⁽³⁾,
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission vihreän kirjan ”Yhdentyneet eurooppalaiset markkinat kortti-, verkko- ja mobiilimaksuille” (COM(2011)0941),
- ottaa huomioon vuonna 2014 julkaistun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomuksen vertailusivustojen hyvistä käytänteistä (Report on Good Practices on Comparison Websites),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2016 julkaistun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten riskinarviointia ja avoimuutta koskevan, EU:n toimielimille osoitetun lausunnon ”A Common Framework for Risk Assessment and Transparency for IORPs”,
- ottaa huomioon kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 4. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU⁽⁴⁾ (kiinnitysluottodirektiivi),
- ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ EUVL L 263, 7.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34.

⁽⁵⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽⁶⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73.

Tiistai 14. marraskuuta 2017

- ottaa huomioon maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU ⁽¹⁾ (maksutilidirektiivi),
- ottaa huomioon 8. elokuuta 2014 annetun komission kertomuksen Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFVJ) toiminnasta (COM(2014)0509),
- ottaa huomioon korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista 29. huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/751 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vakuutusten tarjoamisesta 20. tammikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/97 ⁽⁴⁾ (vakuutusedustusdirektiivi),
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2015 annetun komission vihreän kirjan ”finanssialan vähittäispalveluista – Parempia tuotteita sekä enemmän valinnanvaraa ja mahdollisuuksia kuluttajille ja yrityksille” (COM(2015)0630),
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 21. maaliskuuta 2016 antaman vastauksen komission vihreään kirjaan finanssialan vähittäispalveluista,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun erityiseurobarometrin 446 rahoitustuotteista ja -palveluista,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Vihreä kirja vähittäisrahoituspalveluista” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Better Finance -järjestön vuonna 2016 antaman raportin ”Pension savings: The Real Return”,
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2017 antamansa päätöslauselman aiheesta ”FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2017 annetun komission tausta-asiakirjan Euroopan valvontaviranomaisten uudelleentarkastelusta,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskeva toimintasuunnitelma: Parempia tuotteita, enemmän valinnanvaraa” (COM(2017)0139),
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan finanssilaitosten menettelytapa- ja valvovan Financial Conduct Authority -viraston kesäkuussa 2017 julkistaman varainhoitoa koskevan markkinatutkimuksen,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214.

⁽²⁾ EUVL L 123, 19.5.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35.

⁽⁴⁾ EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0434.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0211.

Tiistai 14. marraskuuta 2017

- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A8-0326/2017),
- A. ottaa huomioon, että EU:n vähittäisrahoituspalvelujen markkinat ovat yhä melko alikehittyneet ja erittäin hajanaiset, vaikka työ on käynnissä eri jäsenvaltioissa; katsoo näin ollen, että tarvitaan kiireellisiä ja tehokkaita toimia sellaisen innovoinnin helpottamiseksi, joka hyödyttää loppukäyttäjiä ja samalla vapauttaa käyttöön vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoiden täydet mahdollisuudet ja kasvattaa siten kilpailukykyä, alentaa hintoja ja lisää valintamahdollisuuksia sekä tuotteiden moninaisuutta;
- B. katsoo, että kansallisia esteitä olisi edelleen poistettava kunnianhimoisesti ja hillittävä olemassa olevia suuntauksia, jotka estävät innovointia vähittäisrahoituspalvelujen alalla; kehottaa komissiota ja neuvostoa toimimaan kunnianhimoisemmin pääomamarkkinaunioniin liittyvien rajatylittävien vähittäisinvestointien alalla käsittelemällä helpompien ongelmien lisäksi myös näihin markkinoihin vaikuttavia merkittävimpiä esteitä, joita ovat esimerkiksi kieli, huoli petoksista ja rikoksista, epävarmuus verovaikutuksista, arvopaperi- ja yhtiölainsäädännön erot, tuntemattomat muutoksenhaku- ja maksukyvyyttömyysmenettelyt sekä luottamuksen puute kuluttajien suojaksi perustettuihin puitteisiin;
- C. toteaa, että Euroopan vähittäisrahoituspalvelujen markkinat olisivat elinkelpoiset ainoastaan siinä tapauksessa, että ne tuottaisivat kuluttajille ja rahoituspalvelun tarjoajille todellista lisäarvoa varmistamalla toimivan kilpailun ja kuluttajansuojan, etenkin kun on kyse tuotteista, joita tarvitaan talouselämään osallistumista ja heikossa asemassa olevia kuluttajia varten;
- D. ottaa huomioon, että erityiseurobarometrissä 446 todettiin, että eurooppalaiset ostavat yhä rahoitustuotteita ja -palveluja pääasiassa omasta maastaan eivätkä usein edes ilmaise tarvetta tai toivetta saada näitä palveluja ulkomailta, vaikka palvelujen tällaiselle hankkimiselle on toki myös konkreettisia esteitä; toteaa, että jäsenvaltioiden sisälläkin vain pieni osa asiakkaista etsii kiinnostavampia tarjouksia tai vaihtaa toimittajia; toteaa, että tästä johtuva (rajatylittävän) kilpailun puuttuminen saattaa estää kuluttajia ja piensijoittajia saamasta parhaita tarjouksia ostaessaan rahoitustuotteita ja -palveluita;
- E. ottaa huomioon, että finanssitekniikan (FinTech) määritelmä on esitetty 17. toukokuuta 2017 annetussa parlamentin päätöslauselmassa, jossa sanotaan, että FinTech olisi määriteltävä uuden teknologian mahdollistamiksi tai sen avulla tarjottaviksi rahoituspalveluiksi, ja että FinTech vaikuttaa koko rahoitusalaan ja kaikkiin sen osiin pankkitoiminnasta vakuutuksiin, eläkerahastoihin, sijoitusneuvontaan, maksupalveluihin ja markkinainfrastruktuuriin; katsoo, että soveltamalla teknologioita vähittäisrahoituspalvelujen tarjoamiseen saatetaan auttaa poistamaan sisämarkkinoiden esteitä ja lisätä alan toiminnan tehokkuutta; toteaa, että digitalisaatio ei yksinään riitä poistamaan näitä esteitä; ottaa huomioon, että rajat ylittävien vähittäisrahoituspalvelujen tiiviimpi integrointi ja parempi tiedonsaanti näiden markkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista voi auttaa lisäämään tietoon perustuvaa kysyntää, mikä aikaansaa laatuvaatimusten kohoamisen tällä alalla;
1. toteaa, että kuluttajille tarkoitettuja rahoituspalveluja koskevassa komission toimintasuunnitelmassa otetaan huomioon joitakin niistä huolenaiheista, joita parlamentti on tuonut esiin mietinnössään vähittäisrahoituspalveluja koskevasta vihreästä kirjasta; toteaa, että tavoitteena on turvata kuluttajansuoja pyrittäessä kohti vankkoja teknologia-perustaisia vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoita ja samalla suojella kuluttajia, edistää kilpailua, taata tietosuojaa, alentaa hintoja ja torjua veropetoksia, veronkiertoa, verojen välttelyä ja rahanpesua; katsoo kuitenkin, että toimintasuunnitelma ei vastaa tavoitetta saada aikaan avoimuutta, kasvua ja innovointia edistävä sääntely-ympäristö, jossa yrityksillä ja kuluttajilla on suuri luottamus vähittäisrahoitustuotteisiin; panee merkille, että yksityisiin eläkkeisiin, sijoitusrahastoihin ja muihin vähittäistuotteisiin liittyvät maksut ja komissiot ovat edelleen korkeita ja vaikeaselkoisia, mikä vähentää merkittävästi vähittäissijoittajien saamia todellisia tuottoja; yhtyy kuitenkin komission näkemykseen siitä, että rahoituspalvelujen alalla viime vuosien aikana laadittujen säädösten, MiFID II -paketti ja vakuutusdustudirektiivi mukaan luettuina, saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa on jatkettava ja pidettävä etusijalla, ja tarvittaessa on esitettävä uusia säädösaloitteita;

Tiistai 14. marraskuuta 2017

2. suhtautuu myönteisesti sellaisten uusien rahoituspalvelujen ja -laitosten kehittämiseen, jotka osaltaan lisäävät kilpailua rahoitusmarkkinoilla ja tuovat kuluttajille uusia mahdollisuuksia; toteaa kuitenkin, että vuonna 2016 rahoitusteknologiaa rahoitettiin Euroopassa vain 2,2 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla, kun taas Yhdysvalloissa sitä rahoitettiin 12,8 miljardilla dollarilla ja Kiinassa 8,6 miljardilla dollarilla, mikä osoittaa, että tarvitaan nopeaa ajattelutavan muutosta ja asianmukaisia sääntelytoimia teknologian kehitykseen vastaamiseksi, jotta Euroopasta kehittyy johtava innovointimarkkina; korostaa, että vähittäisrahoituspalveluiden aidot sisämarkkinat, joilla taataan korkeatasoinen kuluttajansuoja ja tasapuoliset toimintaehtelytykset uusille markkinatulokkaille, tekevät unionista houkuttelevan innovatiivisten rahoituspalvelujen keskuksen ja antavat kuluttajille useampia ja parempia valintamahdollisuuksia edullisempaan hintaan; painottaa, että vaikka uudet teknologiat luovat sääntelylle haasteita, ne tarjoavat myös mittavia innovointimahdollisuuksia, jotka hyödyttävät loppukäyttäjää ja edistävät talouskasvua ja työpaikkojen syntymistä;
3. pitää erittäin tärkeänä varmistaa, että kaikenlaisia rahoituspalveluja, kuten käyttö- ja säästötilien avaaminen ja pankkikortit, kulutus- ja kiinnelainat, vakuutukset ja valtion velkakirjat, voidaan tarjota rajojen yli;
4. katsoo, että on vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoiden periaatteiden vastaista edellyttää, että asiakkaan kotipaikan on oltava jäsenvaltiossa, jossa rahoitustuotetta, mukaan lukien valtion velkakirjat, tarjotaan, tai että hänellä on kyseisen jäsenvaltion antama kansallinen henkilötodistus, jotta tuotetta voidaan tosiasiallisesti tarjota;
5. katsoo, että olisi asianmukaista helpottaa yksityisijoittajien mahdollisuuksia hankkia valtion velkakirjoja;
6. katsoo, että kuten 14. helmikuuta 2017 EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta annetun parlamentin päätöslauselman⁽¹⁾ 135 kohdassa todetaan, käyttö- ja säästötileistä ei pidä periä maksuja käyttäjiltä, jos tileihin ei liity erityisiä palveluja;
7. korostaa, että käteisen saatavuus pankkiautomaateista on välttämätön julkinen palvelu, jota on tarjottava ilman mitään syrjiviä tai epäterveitä käytäntöjä ja josta ei siksi saa periä kohtuuttomia maksuja;
8. muistuttaa komissiota siitä, että rahoituslaitokset edelleen mitätöivät maksukortit, jos niiden haltija muuttaa toiseen jäsenvaltioon, ja kehottaa ryhtymään tätä koskeviin toimiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden viranomaisten varoittaminen;
9. pitää myönteisenä, että toimintasuunnitelmassa pyritään käsittelemään useita tärkeitä kysymyksiä ja siinä esitetään joillekin aloille erityisiä toimia, joita komission on määrä toteuttaa, ja selkeä aikataulu niiden toteuttamiselle;
10. katsoo, että komissiolla tulisi olla aktiivisempi rooli pääomamarkkinaunionin käytössä ja sen olisi otettava parlamentti tiiviisti osalliseksi Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoon, jotta kasvavia kestävä ja vastuullisen investoinnin markkinoita tuetaan edistämällä kestäviä investointeja siten, että pörssiyhtiöt ja rahoitusalan välittäjät tarjoavat vaikuttavia ja standardoituja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä kriteereitä (ESG-kriteerit) koskevia tietoja ja siten, että mietitään asianmukaisesti tällaisia kriteereitä sijoitusten hallintajärjestelmissä, ja julkistamista koskevia vaatimuksia; kehottaa komissiota lisäksi edistämään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä ”luokituspalveluja” ja yhdenmukaisia puitteita vihreiden joukkovelkakirjojen markkinoille komission asiaa koskevan tutkimuksen ja G20-tutkimusryhmän vihreää rahoitusta koskevan työn pohjalta; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksen EU:n säästötilin luomisesta pitkän aikavälin rahoituksen hyödyntämiseksi ja ekologisen siirtymän tukemiseksi Euroopassa;
11. pitää tärkeinä elinvoimaisia rahoituskeskuksia, jotka tarjoavat dynaamisia markkinapaikkoja vähittäispalveluille;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0027.

Tiistai 14. marraskuuta 2017

12. pitää korkeatasoista kuluttajansuojaa ja avoimuutta keskeisinä tekijöinä vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinoiden kehittämisessä; korostaa erityisesti tarvetta varmistaa heikossa asemassa olevien kuluttajien suojeleminen panemalla tehokkaasti täytäntöön perusmaksutilidirektiivi ja toteuttamalla muita tarpeellisia toimenpiteitä, kuten rahoitusalan koulutusta koskevia politiikkatoimia; katsoo, että EU:n ja kansallisen finanssialan kuluttajalainsäädäntöä on vahvistettava, se on pantava asianmukaisesti täytäntöön ja sitä on tarvittaessa edelleen yhdenmukaistettava kaikissa jäsenvaltioissa;

13. kehottaa komissiota varmistamaan, että "sama palvelu, sama riski, samat säännöt, sama valvonta" -periaatetta sovelletaan niin, että kilpailu ei vääristy, varsinkaan uusien toimijoiden saapuessa markkinoille; painottaa, että kyseiset säännöt eivät saa hidastaa innovointia; kehottaa komissiota selkeyttämään yleistä etua koskevien säännösten käyttöä, sillä tällä hetkellä jäsenvaltiot voisivat käyttää niitä välillisesti estääkseen uusia tuotteita saapumasta markkinoilleen, sekä valtuuttamaan Euroopan valvontaviranomaiset toimimaan aktiivisina sovittelijoina jäsenvaltioiden välillä silloin, kun tällaisten säännösten käyttöä tulkitaan ristiriitaisesti;

14. korostaa, että Euroopan vähittäisrahoituspalvelujen markkinoista on koiduttava hyötyä pk-yrityksille niin tarjonnan kuin kysynnänkin osalta; tarjonnan osalta se merkitsee, että helpotetaan rahoituksen saatavuutta pk-yrityksille, ja kysynnän osalta taas sitä, että helpotetaan pk-yritysten mahdollisuuksia päästä rajat ylittävälle markkinoille; painottaa, että kilpailun lisääntyminen ei saa vahingoittaa paikallisesti toimivia vähittäisrahoituspalveluja tarjoavia pk-yrityksiä;

15. kehottaa komissiota takaamaan, että Euroopan rahoitusvalvojat eli Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EIOPA) saavat riittävät resurssit ja toimivallan, jotta ne voivat hoitaa kaikkia sääntely- ja valvontatehtäviään ja parantaa näin kuluttajansuojaa;

16. pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön 29. vähittäisrahoituspalveluja koskeva järjestelmä; kehottaa komissiota tarkastelemaan lisäksi mahdollisuutta luoda peruspankkitiliä ja yleiseurooppalaista yksilöllistä eläketuotetta koskevan mallin mukainen yhdenmukaistettu oikeudellinen kehys, joka koskee unionin yleisimpien rahoitustuotteiden standardoituja oletusvaihtoehtoja;

Toimi 1 – Muista kuin euromääräisistä maksutapahtumista perittävien palvelumaksujen alentaminen

17. muistuttaa, että euroalueen ulkopuolisista rajat ylittävistä maksuista perittävät maksut ovat edelleen korkeita; kehottaa siksi komissiota ehdottamaan nopeasti asetuksen (EY) N:o 924/2009 tarkistamista, jotta voidaan pienentää rajat ylittävistä maksutapahtumista perittäviä maksuja kaikissa jäsenvaltioissa; pitää tässä suhteessa valitettavana yhteisen eurooppalaisen verkkopankkimaksuvälineen puuttumista, jollainen olisi esimerkiksi EU:n laajuinen, eurooppalaisessa omistuksessa oleva luotto- tai maksukortti;

Toimi 2 – Läpinäkyvä valuutan muuntaminen

18. korostaa, että voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpano on keskeistä, jotta voidaan puuttua "dynaamiseen valuutanvaihtoon" liittyvään avoimuuden puutteeseen; panee merkille, että direktiivissä (EU) 2015/2366 asetetaan kauppiaalle velvollisuus esittää ja tuoda selvästi esiin dynaamisen valuutanmuunnon lopullinen hinta kuluttajille, myös silloin kun kuluttajat tekevät pankkiautomaattinostoja, joihin liittyy valuutan muuntamista; korostaa kuitenkin, että kuluttajien on voitava valita edullisimmat muuntokurssit ja heidän olisi oltava tietoisia palvelumaksuista ja lisäkustannuksista suorittaessaan maksutapahtumia, maksuja ulkomailla tai nostoja pankkiautomaatista, myös kun he käyttävät dynaamista valuutanmuuntoa; kehottaa komissiota varmistamaan, että palveluntarjoajat ilmoittavat kaikki muuntokurssien korotukset maksuna, joka sisältyy maksupalveludirektiivin (PSD2) mukaiseen ilmoitukseen kustannuksista ja maksuista, ja että eri rahoituspalvelujen tarjoajien muuntokurssit esitetään avoimesti; toteaa, että tämän saavuttamiseksi on tärkeää, että kuluttajilla on hyvä rahoitusalan osaaminen; suosittelee haamuasiointitutkimuksen (mystery shopping) toteuttamista EU:n tasolla, jotta voidaan arvioida rajatylittävän saatavuuden esteitä, palvelun laatua ja unionin lainsäädännön noudattamista ja raportoida niistä julkisesti sekä seurata tuotteiden ja palvelujen kehitystä;

Toimi 3 – Helpompi tuotteen vaihtaminen

19. huomauttaa kuluttajien alhaisesta vaihtoasteesta useimpien pankkituotteiden ja muiden vakuutustuotteiden kuin henkivakuutusten osalta, mikä on yksi rajat ylittävälle vähittäismarkkinoille pääsyn esteistä; kehottaa siksi komissiota tekemään kuluttajille helpommaksi vaihtaa edullisempiin vähittäisrahoituspalveluihin koko EU:ssa ja irtisanoa rahoitussopimuksia sekä edistämään lainojen ja muiden rahoitustuotteiden saatavuutta yli rajojen; korostaa vakuutustuotteiden rajat ylittävän tarjonnan suurta potentiaalia esimerkiksi liikennevakuutusten alalla; huomauttaa kuitenkin, että sopimusvapauden

Tiistai 14. marraskuuta 2017

periaatteen mukaisesti rahoituslaitokset voivat päättää, keiden kanssa ne tekevät sopimuksia; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tunnustamaan saalistavan lainanannon ja palkkapäivälainojen valvomisen merkityksen, sillä ne ovat johtaneet haavoittuvien kuluttajien ja pk-yritysten riistoon;

20. pitää myönteisenä komission kunnianhimoista aikomusta ottaa tässä yhteydessä huomioon maksutilidirektiivin saavutukset, jotta helpotetaan rahoituspalvelujen tarjoajien ja rahoituspalvelutuotteiden vaihtamista; kehottaa komissiota esittämään erityisesti rahoituslalle suunniteltuja lainsäädäntöaloitteita perusteettomien maarajoitusten lopettamiseksi, jotta asiakkaiden olisi helpompi vaihtaa muissa jäsenvaltioissa tarjottaviin edullisempiin vähittäisrahoituspalveluihin; panee merkille, että riittävien tietojen antaminen ja kuluttajansuoja ovat keskeisessä asemassa tämän saavuttamisessa;

Toimi 4 – Laadukkaat vertailusivustot

21. korostaa sellaisen hyvin järjestetyn ja helppokäyttöisen EU:n vertailuportaalin hyödyllisyyttä, joka kattaa unionin vähittäisrahoituspalvelujen markkinat kokonaisuudessaan; kehottaa komissiota tarkastelemaan useita jäsenvaltioissa jo käytössä olevia riippumattomia portaaleja tätä tarkoitusta varten; painottaa, että vertailuvälineiden on oltava tarkkoja ja kuluttajien kannalta mielekkäitä ja niissä on keskityttävä paitsi tuotteiden hintaan myös niiden laatuun ja otettava huomioon muita perusteita, kuten toimipisteverkostot, henkilökohtaiset yhteydet ja liiketoimintakäytäntöjen kestävyys, ja pidettävä mielessä, että toisiinsa voidaan verrata vain samankaltaisia tuotteita ja palveluita; korostaa, että tuotteita olisi verrattava vain samankaltaisiin tuotteisiin, jotta vältetään sekaannusta kuluttajien keskuudessa;

22. kehottaa komissiota edistämään keskitettyjen asiointipisteiden kaltaisia välineitä, jotka lisäävät kilpailua ja auttavat vähittäisrahoituspalveluja tarjoavia yrityksiä;

Toimi 5 – Parempi liikennevakuutus

23. katsoo, että komission liikennevakuutusdirektiivin REFIT-uudelleenarvioinnin jälkeen direktiivin tehtävät muutokset ovat ratkaisevan tärkeitä sen varmistamiseksi, että liikenneonnettomuuksien uhrit voivat saada korvauksensa, ja jotta helpotetaan bonusten siirtämistä ja tunnustamista yli rajojen, kun otetaan huomioon myös unionin tuomioistuimen tuomiot, joiden mukaan liikennevakuutusdirektiivin soveltamisalaa on tarkistettava mahdollisimman pian bonusten tunnustamattomuuden käsittelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että direktiiviä sovelletaan tilanteisiin, joihin lainsäätäjät sen tarkoittivat;

Toimi 6 – Autonvuokrauksen läpinäkyvä hinnoittelu

24. kehottaa komissiota tutkimaan, tarvitaanko lisävakuutuksia myyviä autonvuokrausyrityksiä koskevia lisäaloitteita, jotta varmistetaan kaikki autonvuokrausyritykset kaikissa jäsenvaltioissa kattava läpinäkyvä hinnoittelu;

Toimi 7 – Syvemmät kulutusluottojen sisämarkkinat

25. korostaa, että kuluttajien ylivelkaantumiseen puuttuminen on asetettava etusijalle, jos komissio aikoo selvittää keinoja, joilla voidaan helpottaa rajat ylittävää lainansaantia; pyytää toteuttamaan toimia, jotka koskevat keinoja koordinoita velkatietoja täysin EU:n lainsäädäntöä, myös tietosuoja- ja kuluttajansuojalainsäädäntöä, noudattaen, siten että yksittäiset velkojat voivat tietää, kuinka velkaantunut asiakas on, ennen kuin hänelle myönnetään lisää luottoa; katsoo, että tämä johtaisi tehokkaampiin markkinoihin, joilla luotonantajat voivat kilpailla keskenään; kehottaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi tekemään kattavan arvioinnin kuluttajien ylivelkaantumisen syistä; toteaa, että rahoitusalan koulutus on tehokas keino suojella ylivelkaantumisen vaarassa olevia kuluttajia; kehottaa komissiota näin ollen edistämään rahoitusalan koulutusta ja tehostamaan monen sidosryhmän välistä yhteistyötä tällä tärkeällä alalla; palauttaa mieliin tilanteessa, jossa rahoituslaitokset käyttävät yhä enemmän asiakastietoja ja massadataa, yleisen tietosuoja-asetuksen säännökset, joiden mukaan rekisteröidyllä on oikeus saada selvitys automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella tehdystä päätöksestä ja riitauttaa päätös; korostaa tarvetta varmistaa, että vääriä tietoja voidaan muuttaa ja että käytetään vain todennettavia ja

Tiistai 14. marraskuuta 2017

relevantteja tietoja; kehottaa kaikkia sidosryhmiä lisäämään ponnistuksiaan näiden oikeuksien toteutumisen takaamiseksi; katsoo, että henkilötietojen käyttöä varten annetun suostumuksen on oltava dynaaminen ja että rekisteröidyn on voitava muuttaa ja muokata suostumustaan;

Toimi 8 – Oikeudenmukaiset kuluttajansuojasäännöt

26. pyytää komissiota arvioimaan huolellisesti, toimivatko kuluttajansuojaa koskevat kansalliset säännöt ja käytännöt epäreiluinä esteinä rajat ylittävälle sijoituksille, ovatko ne perusteltuja vakiintuneen sisämarkkinalainsäädännön ja oikeuskäytännön mukaan yleistä etua koskevista pakottavista syistä ja ovatko ne asetetut tavoitteet huomioon ottaen tarpeellisia ja oikeasuhteisia; painottaa, että asiaan liittyvissä EU:n kuluttajansuojasäännöissä jätetään kansalliselle täytäntöönpanolle usein tarkoituksellisesti jonkin verran liikkumavaraa, jotta unionin lainsäädäntö voitaisiin sisällyttää voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin; korostaa kuitenkin, että kansallisia esteitä ei saa purkaa heikentämällä kuluttajansuojaa, ja että kuluttajansuojan olisi pysyttävä lainsäädännön laatimista ohjaavana painopisteenä; on huolestunut siitä, että suurta osaa paperityöstä, jota vähittäisrahoitustuotteiden ja -palvelujen tarjoajat ovat tehneet EU-lainsäädännön seurauksena, ei itse asiassa ehdottomasti edellytetä lainsäädännössä, ja siitä on vain vähän tai ei lainkaan käytännön hyötyä kuluttajille, vaan se on rasite, joka saattaa tarpeettomasti lisätä kustannuksia kuluttajille; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen tällaista asiakirjojen tuottamista, jotta siitä tulisi kevyempää ilman, että kuluttajansuojaedut heikkenevät; painottaa, että asianmukaisen ja ymmärrettävän tiedon saaminen on ratkaisevan tärkeää sille, että kuluttaja voi tehdä tietoon perustuvia päätöksiä; panee kuitenkin merkille, että ratkaisevaa ei ole saadun tiedon määrä vaan laatu; korostaa, että on koordinoitava mahdollisimman tehokkaasti unionin eri säädöksissä asetettuja asiakastietovaatimuksia; painottaa, että on vältettävä päällekkäisiä ja ristiriitaisia tiedonantovelvollisuuksia, jotta vältetään tarpeetonta byrokratiaa ja kuluja sekä hämmennyksen aiheuttamista asiakkaille;

27. kehottaa komissiota harkitsemaan kokoomalakia, jolla siirryttäisiin nykyisestä lokeroajattelun tilkkutäkistä (rahoitusmarkkinadirektiivi, vakuutusdustusdirektiivi, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi, jne.) kohti vakaata ja yhdenmukaista, kuluttajansuojan avoimuutta lisäävää kehystä poistamalla tarpeeton monimutkaisuus rahoituspalvelujen tarjoajilta, myös lähentämällä jäsenvaltioiden valvontakäytäntöjä; kehottaa komissiota edistämään alakohtaisessa lainsäädännössä Euroopan valvontaviranomaisten kuluttajansuoja-alan toimivaltuuksien laajennettua käyttöä ja ottamaan sen huomioon Euroopan valvontaviranomaisten rahoituksen ja hallinnon tulevassa tarkistuksessa; kehottaa komissiota valtuuttamaan Euroopan valvontaviranomaiset johtamaan työtä liiketoiminnan valvontakäytäntöjen lähentämiseksi jäsenvaltioiden välillä;

28. pitää myönteisenä, että komissio aikoo käynnistää kampanjan, jolla lisätään tietoisuutta rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkostosta (FIN-NET), joka auttaa kuluttajia valvomaan oikeuksiensa toteutumista turvautumatta tuomioistuimiin siten, että etsitään toimivaltainen vaihtoehtoisen riidanratkaisun (ADR) elin; katsoo, että FIN-NET-verkoston olisi parannettava entisestään kattavuuttaan, selvennettävä rooliaan ja kehitettävä verkkosivustoaan;

Toimi 9 – Parempi luottokelpoisuuden arviointi

29. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen yhdenmukaistetuista, rajat ylittävistä luottokelpoisuuden arvioinnin vaatimuksista ja periaatteista, jotta voidaan paremmin lieventää ylivelkaantumisen kasvun riskiä yleiseurooppalaisten verkkoluottojen edistämisen yhteydessä, ottaen huolellisesti huomioon kiinnitysluottodirektiivin ja kulutusluottodirektiivin täytäntöönpanosta julkaistujen raporttien päätelmät;

Toimi 10 – Finanssiteknologia vähittäisrahoituspalvelujen alalla

30. toteaa, että kuluttajilla on oikeus käyttää ohjelmistoja maksutapahtumien käynnistämiseen ja itseään koskevan tiedon jakamiseen;

31. tukee komission aikomusta esittää pääomamarkkinaunionia sekä digitaalisia sisämarkkinoita koskevien strategioidensa puitteissa kaiken kattava FinTech-toimintasuunnitelma, jolla edistetään tehokkaita ja hyvin toimivia yhdennettyjä teknologiaperustaisia finanssipalvelujen sisämarkkinoita, jotka hyödyttävät kaikkia eurooppalaisia loppukäyttäjiä ja samalla turvaavat tasapuoliset toimintaedellytykset; tukee komission toimia FinTech-työryhmän perustamiseksi; toteaa, että

Tiistai 14. marraskuuta 2017

rahoitusteknologian kehityksen tarjoamat uudet mahdollisuudet edellyttävät, että luodaan erilaisia asiaankuuluvia uusia suojatoimia, kuten uusia tuotteita koskevaa koulutusta kuluttajille ja rahanpesun vastaisia sääntöjä, ja että hyödynnetään rahoitusteknologisia luottoalustoja;

32. kehottaa komissiota tutkimaan parlamentin päätöslauselmaa aiheesta ”FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen”, edistämään kuluttajansuojaa, turvallisuutta, innovointia ja tasapuolista kilpailua ja varmistamaan, että kaikkiin yrityksiin sovelletaan periaatetta ”samat palvelut, samat riskit, samat säännöt, sama valvonta” niiden toimialasta tai sijainnista riippumatta; korostaa, että rahoitusteknologia (FinTech) olisi määriteltävä uuden teknologian mahdollistamiksi tai sen avulla tarjottaviksi rahoituspalveluiksi ja että se vaikuttaa koko rahoitusalaan ja kaikkiin sen osiin pankkitoiminnasta vakuutuksiin, eläkerahastoihin, sijoitusneuvontaan, maksupalveluihin ja markkinainfrastruktuuriin;

33. kehottaa komissiota luomaan ympäristön, joka edistää innovatiivisia ratkaisuja; panee merkille, että innovatiiviset yritykset, kuten rahoitusteknologiayritykset, synnyttävät kilpailua, jota tarvitaan tehokkaiden vähittäisrahoituspalvelu-markkinoiden luomiseksi;

34. korostaa, että erilaisilla uusilla FinTech-rahoituslaitoksilla on samat kuluttajia koskevat velvollisuudet ja sama vastuu rahoitusvakaudesta kuin vastaavilla perinteisillä laitoksilla ja palveluilla;

Toimi 11 – Digitaaliset henkilöllisyyden tarkastukset

35. painottaa sähköisen allekirjoituksen ja sähköisen tunnistamisen mahdollisuuksia maksutapahtumien helpottamisessa ja kehottaa komissiota jatkamaan eIDAS-asetuksen yhteydessä tehtyä työtä; korostaa, että on otettava huomioon henkilöt, jotka eivät voi tai halua käyttää sähköistä allekirjoitusta tai sähköistä tunnistamista; tukee rahoitusallalla käytettävän rajat ylittävän sähköisen tunnistamisen yhteentoimivuutta ja kehottaa takaamaan tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioissa (ja mahdollisesti myös ETA-maissa ja Sveitsissä); pyytää komissiota myös arvioimaan nopeasti sähköisten tunnistamismenettelmien tämänhetkisiä sääntelyesteitä ja korostaa, että kaikkien toteutettavien aloitteiden on oltava teknologianeutraaleja;

36. toteaa, että komission on määriteltävä ja poistettava sääntelyesteet yleiseurooppalaisten sähköisen allekirjoituksen järjestelmien käytöltä rahoituspalveluja tilatessa ja siten helpotettava EU:n laajuista rajat ylittävää digitaalista asiakassuhteen perustamista vaarantamatta olemassa olevien järjestelmien turvallisuustasoa tai niiden kykyä täyttää neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin vaatimukset;

Toimi 12 – Rahoituspalvelujen myyminen verkossa

37. korostaa tarvetta mukauttaa EU:n nykyistä oikeudellista kehystä digitaaliseen maailmaan, jotta torjutaan kuluttajansuojaan kohdistuvia riskejä, jotka liittyvät verkossa tapahtuvaan etämyyntiin, mikä luo uusia liiketoimintamahdollisuuksia eurooppalaisille aloitteleville yrityksille ja FinTech-yrityksille; panee merkille rahoituspalveluiksi naamioidujen sähköisesti välitettävien rahapelien, kuten binäärioptioiden, riskit kuluttajille; katsoo, että tarvitaan vahvaa ja yhdenmukaistettua eurooppalaista valvontaa kuluttajien suojelemiseksi ja lainsäädännöllisten porsaanreikien ehkäisemiseksi; korostaa, että EU:n kuluttajansuojaa koskevia vaatimuksia sovelletaan riippumatta siitä, tapahtuuko myynti perinteisten vai myykyäikaisten jakelukanavien kautta;

38. korostaa kyberturvallisuuden merkitystä ja pitää valitettavana, ettei komissio käsittele toimintasuunnitelmassaan kyberturvallisuuteen liittyviä kysymyksiä; kehottaa siksi komissiota varmistamaan, että noita kysymyksiä käsitellään osana sen työryhmän työtä;

39. korostaa, että on tarpeen säilyttää tavalliset pankkikonttorit, jotka tarjoavat tärkeää julkista palvelua ja hyödyttävät etenkin pk-yrityksiä sekä ikääntyneitä ja haavoittuvassa asemassa olevia kuluttajia, jotka käyttävät epätodennäköisemmin sähköisiä pankkipalveluita ja asioivat sen sijaan mieluummin kasvokkain virkailijan kanssa; katsoo, että konttoreiden sulkeminen heikentää rahoitusinfrastruktuuria paikallisella tasolla ja voi olla erittäin vahingollista yhteisöille;

Tiistai 14. marraskuuta 2017

40. toteaa, että asiakastietojen ja massadatan käytön lisääntyminen rahoituslaitoksissa voi tuoda kuluttajille etuja, kuten entistä räätälöidympiä, segmentoidumpia ja halvempia tarjouksia, jotka perustuvat riskin ja pääoman entistä tehokkaampaan jakamiseen; on toisaalta huolissaan dynaamisen hinnoittelun kehittymisestä ja siitä mahdollisuudesta, että se johtaa kuluttajien kannalta huonompiin tuloksiin tarjousten vertailtavuuden ja siten myös luotto- ja vakuutusalan tehokkaan kilpailun sekä riskien yhdistämisen ja jakamisen osalta;

o

o o

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
